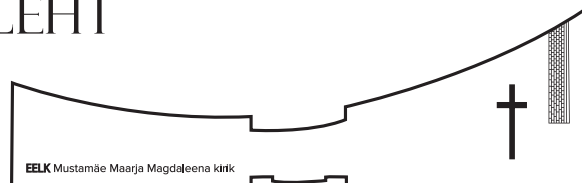

EELK MUSTAMÄE MAARJA MAGDALEENA KOGUDUSE AJALEHT

NR 4 (30)
APRILL 2021

Issand on mu karjane, mul pole millestki puudust.. Ps 23:1

LEIB TAEVAST

Jaan Lahe. Jutlus on ilmunud kogumikus "Uks teise maailma", lühendatud autori loal

„Mina olen eluleib. Teie esiisad sõid kõrbes mannat, ja surid. See on leib, mis taevast alla tuleb, et inimene sellest sööks ega sureks. Mina olen taevast alla tulnud elav leib. Kui keegi sööb seda leiba, siis ta elab igavesti; ja leib, mille mina annan, on minu liha; ma annan selle maailma elu eest.” Jh 6:48-51

Leib tuleb taevast alla... Kuulajad ei mõistnud Jeesuse juttu. Kuidas saab üks inimene olla leib ja veel enam leib, mis tuleb taevast alla? Leib, mille söömine muudab surematuks? Aga vähe sellest. Jeesus räägib veel oma liha söömisest ja oma vere joomisest.

Meie seostame neid sõnu armulauaga. Sel ajal, kui Jeesus seda juttu rääkis, polnud tema viimast söömaega õpilastega aga veel toimunud. Oli vaid Jeesus, kes rändas ringi oma jüngritega, õpetas ja rääkis paljude meelest imelikke asju. Oleme selles osas sageli tema kaasaegsetega sarnases olukorras. Ja ometi – me usume, et Jeesus polnud hull, me teame, et ta kuulutas Jumala suuri saladusi, mis ongi meile, inimestele, hoomatavad vaid poolikult – sest me ise oleme poolikud ja sama salapärased, nagu seda on Jumal ise.

Jeesus ütleb, et ta on leib, mis annab maailmale elu. Miks just leib? Aga sellepärast, et juutide, nagu paljude teistegi rahvaste jaoks, oli leib kui kõige tähtsam toiduaine otsekui toidu sümbol (mõne rahva jaoks on selle asemel näiteks kala). Leib on elu eeldus ja pole siis ime, et Jeesus ütleb, et tema on leib, mis annab elu. See pole aga füüsiline elu.

Elu, mille Jeesus omadele anda lubab, ei ole maise elu pikendus lõpmatusse, vaid mingi uus kvaliteet, mis saab uskujatele omaks juba selles maailmas – kui nad kuulevad Jeesuse sõna. Aga täiesti eriliselt saab see osaks neile, kes saavad osa tema ihust ja verest, mida me armulauaks nimetame. See ei muuda inimest füüsiliselt kõdunematuks, nagu usuti antiikaegses kristlikus rahvavagaduses, vaid annab võimaluse vaimseks uuenemiseks ja seda mitte korra, vaid ikka ja jälle. See on ka põhjus, miks erinevalt ristimisest, mis leiab aset

vaid korra inimese elus, kordub armulaud pühapäevast pühapäeva.

Armulauaseletamiseks on ristiusu esimestest sajanditest alates loodud hulgaliselt teooriaid. Näiteks, et Jumala armul on oma eriline olemus, substants, mida armulaua elementide – leiva ja veini – näol inimesele otsekui sisse valatakse. Või et armulaua kaudu kantakse usklikele üle teened, mis Kristus oma surmaga inimkonna eest Jumala ees oli saavutanud. Viimselt ei suuda me aga taibata, mil kombel Jumala armulauas toimib. Ja me ei peagi seda seletama. Oluline on teadmine, et armulaua näol on antud meile võimalus seda vastu võtta ning küllap kogedagi.

Me kõik vajame Jumala armu ja vajame ka armulauda. Vahel hoiab meid aga tagasi tunne, et oleme vääritud, et meie usk pole piisavalt kindel ja et me ei tohi seepärast armulauda vastu võtta. Neil puhkudel me unustame, et igaviku vaatenurgast oleme nagunii vääritud, puudulikud ja poolikud ning armulaud on olemas just selleks, et muuta meid kõlblikumaks Jumala jaoks. Jumal ise tuleb armulauas meie juurde ja teeb meid vääriliseks. Temast osa saama.

Mõnikord võib meil tekkida küsimus: Mis mõte on armulaual üldse? Kas siis ei piisa sellest, et me jutlust kuulame, Piiblit loeme ja palvetame? Mõnikord piisab tõepoolest sellestki, sageli vajame aga midagi käegakatsutavamamat, kui seda on piiblisõna. Pealegi on meie hinges süvakihte, milleni sõna ei ulatu, ja armulaua kaudu jõuab Jumala arm ka nendeni. Nagu Jumala Sõna, mis ulatub meieni inimsõna vahendusel kaugetest aegadest, on ka armulaud otsekui sild meie aja ja Jeesuse aja vahel – sellest osa saades muutume otsekui Jeesuse kaasaegseteks, kes istuvad temaga koos lauas. Viimselt kujutab aga armulaud nagu sõnagi endast silda nähtava ja nähtamatu, ajaliku ja igavese vahel. Ka täna kutsub Issand meid astuma sellele sillale ja ta tuleb meile ise sellele vastu. Aamen.

Kallis Mustamäe kogudus!

Mõelda vaid, et möödunud on seitse aasta ajast, mil Tallinnas elasin ja Norra Misjoniseltsi vabatahtlikuna teie koguduse töös sain osaleda.

Sellele ajale tagasi vaadates on mul palju häid mälestusi ja ma hindan väga kõrgelt kõiki toredaid inimesi, keda Eestis kohtasin. Ma mäletan jätkuvalt esimest kohtumist Mustamäe kogudusega – see oli jumalateenistus tühjal kirikuplatsil. Ülimalt põnev on olnud jälgida kiriku ehituse arengut ja ma ootan rõõmuga seda hetke, kui saan näha teie kirikut, mis on kasutusele võetud!

Pärast aastat Eestis kolisin Kristiansandi, et õppida õpetajaks. Praegu ma elan Oslos juba kolmandat aastat. Töötan õpetajana põhikoolis ja tunnen ennast selles ametis hästi. Olen tänulik, et mul on töö, mida saan teha, eriti praegusel ajal, kui koroonaja ranged piirangud on mõjutanud meie igapäeva elu väga tugevalt.

Mul on väga hea meel, et olen saanud viimastel aastatel külastada Tallinnat palju kordi koos mitmete noortegruppidega Norrast. Ootan rõõmuga seda aega, mil Covid-19 saab läbi, siis on Tallinn üks esimesi paiku, kuhu tahan reisida!

Ma loodan, et teil kõigil läheb hästi. Eestil ja Mustamäe kogudusel on suur koht minu südames. Ma soovin teile kõike head ja Jumala õnnistust kõiges, mis te koguduses ette võtate!

Kallistused Miriamilt

Fotod: erakogu
Graafika: macrovector, freepik.com

JEEBUS ON SINUGA KA PIIRANGUTE AJAL

Viimastel aastatel, kui koguduse töö on olnud väga keeruline, ja eriti praegu, kui meie tegevus on väga piiratud, oleme palju mõelnud esimestele apostlitele. Nemad suutsid säilitada elava usu Kristusesse, kannatustest ja tagakiusamistest hoolimata, ning jätkata julgelt oma missiooni – kuulutada evangeeliumi kogu maailmale. Apostlite süda oli täis lootust ja armastust Jeesuse vastu. Nad teadsid, et miski siin maailmas ei suuda neid lahutada Jumala armastusest. See usk andis neile tõelise sisemise vabaduse ja rõõmu.

Meie ajal on teistsugused raskused ja kannatused. Koguduse vaimulikele valmistab kõige enam muret maailma usuleiguse nägemine. Kuidas on võimalik, et Jeesus, kes on meie hingede pääste, armuallikas, jätab nii paljud ükskõikseks? Ilma temata ei ole ju kellelgi tulevast elu! Ilma Jeesuseta pole meil ka südamerahu, sest vaid Tema saab seda täielikult anda. See on rahu, mis aitab astuda ebakindlasse ja tundmatusse homsesse koos Issandaga, aitab meil teha ettenägelikke ja õigeid valikuid, hoolida ja armastada.

Viimased paar aastat on pannud sügavalt mõtlema, kas sel maailmal ja meie ühiskonnal on üldse lootust? Kas

meie kogudusel on lootust? Kas kogu inimkonnal on lootust?

Koguduse juhtimine raskel ajal õpetab, kuidas toime tulla ja ületada endas pettumust ja frustratsiooni ning elada oma elu iga päev usalduses Jeesusesse. On olemas tegelikkus, mis ulatub kaugemale praegusest olukorrast – see on meie lunastus, Jumala Kuningriik. Jumalariik ei asu meist kaugel, see on siin ja praegu kõigi nende seas, kes otsivad Kristust, ning ühel päeval saab see meie pärisosaks. Sellele tegelikkusele tuleb oma lootus iga päev rajada.

Palve ja armulauaosadus aitavad iga päev püsida Kristuse juures. Palve on ka koguduse elu kese, seda eelkõige rasketel aegadel. Jeesuse jüngrid olid koos palves ka kinniste uste taga, kui seda oli vaja. **Ka praegu on kirik avatud palveks, nii pühapäeval kui etteteatamisega ka teistel päevadel. Kui soovid tulla palvetama ja vajad armulauaosadust väljaspool jumalateenistusi, võta vaimulikega ühendust.**

Laulik ütleb: „Aga minu õnn on, et ma olen Jumalale ligi; Issanda Jumala peale panen ma oma lootuse, et jutustada kõiki sinu tegusid.” Ps 73:28

HEA KARJANE

Elina Rätsep

Hea karjase kirjakoht on üks ilusamaid lugusid, mida ülestõusmispühade ajal räägitakse.

Sümboleid täis lugu lammaste karjast, kes on pühendanud oma elu nende eest hoolitsemisele ja nende kaitsmisele. (*Mina olen hea karjane ja tunnen omi ja minu omad tunnevad mind, nõnda nagu Isa tunneb mind ja mina tunnen Isa, ning annan oma elu lammaste eest. Jh 10:14-15*)

Ajal, kui see kirjakoht kirjutati, oli lammast üks põhilisi karjaloomi veiste ja kitsede kõrval. Nad ei olnud lihtsalt loomad, kes andsid villa ja liha. Karjaloomi kasutati ka tehingute sooritamisel vahetuskaubana ja usulistest rituaalides.

Lambad illustreerivad Piiblis tihti rahvahulki (*Ja kui Jeesus astus paadist välja ja nägi suurt rahvahulka, hakkas tal neist hale, sest nad olid nagu lambad, kellel ei ole karjast, ja ta hakkas neile õpetama paljusid asju. Mk 6:34*) ja kristlasi kui karjamaa lambaid (*Sest tema on meie Jumal ja meie tema karjamaa rahvas ja lambad, kes on tema käe all. Ps 95:7*). Karjane selles loos on Jeesus, kes juhatab inimesi haljale karjamaale.

Jeesust on kujutatud kunstis palju karjasena, hoidmas talle süles või lammast õlgadel. See on seotud looga, kui üks tema lammastest kaob teekonnal karjast ja seda märgates lahkub Jeesus hetkeks karja juurest, et minna ja tuua eksinud lammast ära. Jeesusel on hea meel, et ta saab tuua eksinud lamba tagasi teiste juurde. Üksinda me oleme nõrgad, kui me ei kuule ega näe Jeesust oma elus. Kuid kui me kristlastena saame koos käia, palvetada Jeesuse poole ja tänada Teda, on meil ühiselt oluliselt kergem ja parem.

Johannese evangeeliumi 10. peatükis on heale karjasele lisaks kirjutatud ka palgatöolisest karjast, kes on valmis enda päästmiseks laskma lambaid murda, ja vargast, kelle tegevus lähtub juba eesmärgist hävitada ja tappa.

Need lood ja kirjakohtad on mind pannud mõtlema tänapäevale, kus on sedavõrd palju võimalusi ja valikuid, eelkõige Eestis ja Euroopas elades – info

Foto: Annely Holm

RISTIMINE AITAB KRISTLASTEL ÄRA TUNDA ÕIGE KARJASE JA KESKENDUDA VAID TEMA HÄÄLELE.

üleküllus ja ühiskonnast tulenevad suunitlused, mis suuremal või vähemal määral mõjutavad meie käitumist ja mõtlemist. Kuidas on tänapäeva võimalusterohkuses, kuid hetkel ka piiranguid arvestades võimalik kuulata hea karjase häält ja temale järgneda?

Alustada tuleks sellest, et püüda saada selleks osaks lambakarjas, mida juhib Jeesus karjamaale.

Pärast ristimist anname oma jah-sõna, sellest hetkest me kuulume Jeesusele ja temast saab meie karjane. Tema on oma elu andnud meie eest ja kui me anname oma elu tema juhtida, siis suudab tema meid juhtida rajale, mis on õnnistatud ja külluslik. Tänu Jumalale saab iga inimene endas avastada oma ande. Kui kristlased on kogudusse kogunenud, siis saavad erinevad anded kokku. Erinevate oskuste ja annetega inimesed loovad täiusliku koguduse keha, kus kõigil on oma roll. Üksinda oleme nõrgad ja kergesti rünnatavad, kuid koos saab teha suuri tegusid.

Ristimine aitab kristlastel ära tunda õige karjase ja keskenduda vaid tema häälele. Üksi oleme nõrgad ja haavatavad. Selleks on väga oluline kirikus käia, palvetada teineteise eest ja osaleda gruppide töös.

Eestis on palju kristlasi kokku kogunenud, et teha midagi õilsat teiste heaks. Peeteli kogukond toetab hoolitsuseta laste kooliskäimist ja annab neile võimaluse elada täisväärtuslikku elu. Paljudes kirikutes on loodud projekte, et toetada kodutuid, suurperesid ja neid, kes ei saa oma eluga nii hästi hakkama kui teised. Prantsusmaal Taizés elavad kristlikud vennad, kes annavad noortele võimaluse kogeda elu, mille kese on palve ja vaikus. Vennad suudavad oma kloostrisse tulijaile pakkuda tasakaalu Piibli uurimise, vabatahtliku töö ja ühise palvetamise kaudu. Lahkudes ei unusta need noored kunagi rahu ja vaikust ega heaolu, mida annab Jeesuse järgimine.

MINU SEOS SELLE LOOGA

Elu on keerlev ja keeruline, iseäranis noore täiskasvanu jaoks nagu mina. Juba põhikooli ajal huvitasid mind paljud tegevused ja hobid, millega suutsin oma päevi täita. Arendasin kunstioskust ja sportlikku võimekust panin proovile mitmetel võistlustel. Siiski tuleb kõigele millalgi lõpp ja see annab võimaluse uueks alguseks. Tihti üht "ust" sulgedes avaneb rohkem kui üks võimalus edasi minemiseks. Kui palves küsida juhatust, siis sulguvad mõned ebasobivad ukSED ja avatud ukSED viivad teekonnale, mis on mind toonud siia – looma ja olema õnnistuseks neile, kes vajavad abi ning on nõus mind ära taluma. :)

LEERITUND 3: MAAILM JA INIMENE (15. OSA)

Jaan Lahe

INIMENE

Kogu sünni ja surma vaheline aeg on Jumala käes ja inimese elu kulgeb tema juhtimise all. Jahve juhivad inimese sammu, ka tema kavatsuste vastaselt (Õp 16:9). Jõud ja jõuetus, nälg ja küllastus, vaesus ja rikkus (1Sm 2:4-7) ning hea ja needus (2Sm 16:11-12) tulevad Tema käest. Inimese tahtevabaduse üle Vanas Testamendis veel ei mõtiskleta – see küsimus muutub oluliseks alles varases judaismis meie ajaarvamise alguses. Valdav on aga vaateviis, et kõik nii maailmas kui ka inimese elus toimuv sõltub Jumalast.

Surm, mis lõpetab Vana Testamendi arusaama järgi inimese eluringi, on midagi loomulikku. Kuigi pattulangemisloo järgi (3Ms) on surelikkus Jumala karistus inimese üleastumise eest, ei kohta sellist arusaama Vanas Testamendis kusagil. Valdava arusaama järgi on surm vaid sünni korrelaat – kus sünnitakse, seal surrakse. Sünn ja surm on nii-öelda ühe mündi kaks külge. Nii sünnile kui ka surmale on seatud oma aeg (Kg 3:2). Inimese maksimaalseks elueaks peetakse 1Ms 6:3 järgi 120 aastat; Ps 90:10 järgi on selleks aga juba realistlik 80 aastat. Pikka eluiga peetakse Jumala eriliseks õnnistuseks: tulevasel õndsusajal on noor see, kes sureb 100-aastaselt, ja kes ei ela nii vanaks, seda peetakse neetuks (Js 65:20). Jumala karistuseks ei loeta siiski surma kui sellist, kuivõrd varast ja ootamatut surma (1Sm 2:32; Jr 28:16-17). Surm, kui ta tuleb vanas eas, on inimese jaoks sõber. Iiob suri vanalt ja aastatest küllastunult (Ii 42:17). Aabraham heitis hinge ja suri heas vanuses, vana ja küllastunud, ning koristati oma rahva juurde (1Ms 25:8). Nii surm kui ka elu tulevad aga Jumala käest (1Sm 2:6).

Vana-iisraeli usund oli orienteeritud täielikult siinpoolsusele. Kuigi Vana Testament tunneb allilma (hbr *š'ol*) surnute asupaigana, on viibimine allilmas pigem vegeteerimine kui elu. Ka inimese ja Jumala suhe arvati lõppevat inimese surmaga. Nii Jumala tasu kui ka karistus pidid inimesele osaks saama juba selles elus. „Surmajärgselt“ võis see üle kanduda vaid inimese järeltulijatele. Usk surnute ülestõusmisse ilmus alles hellenismiajastul ja Vanas Testamendis viidatakse sellele vaid üks kord (Tn 12). Ka idee teadvusega edasielamisest taevas või põrgus ilmub alles Rooma keisririigi ajajärgu apokalüptikas. Jeesuse ajal eitasid saduserid surnute ülestõusmist mitte seetõttu, et nad oleksid olnud materialistid, vaid kuna nad jagasid Vana Testamendi üldist arusaama surmast ja sellele järgnevast.

INIMENE UUES TESTAMENDIS

Nagu maailma loomist, nii ei käsitle Uus Testament eraldi ka inimese loomist – sellele üksnes

Foto: Jaana Maria Unga

vihjatakse (nt 1Kr 11:8-12; 15:45.47). Eraldi vihjatakse siin ka pärimusele, mille järgi Jumal lõi inimese oma näo järgi. Ent Paulus modifitseerib seda – tema meelest on mees (iga mees, olgu ta siis kristlane või mitte) „Jumala kujutis“ (kr *eikon theou*) (1Kr 11:7). Jumalanäoline olemine reserveeritakse seega vaid meestele. Väidet, et inimene on loodud Jumala sarnaseks, kasutatakse Jk 3:9 moraalseks manitsemiseks – sellega põhjendatakse väidet, et inimest ei tohi needa (nii nagu 1Ms 9:6 põhjendatakse inimese jumalanäolisusega keeldu inimest tappa). Algselt inimese kohta kasutatud „kujutise“ ja „sarnasuse“ mõisteid kasutatakse Uues Testamendis ka ülekantuna Kristusele, kes on 2Kr 4:4 ja Kl 1:15 järgi nähtamatu Jumala „kuju/kujutis“ (kr *eikon*). Usklikud on määratud saama Jumala Poja (näo) sarnaseks (Rm 8:29).

Nagu Vana Testament, nii näeb ka Uus Testament Jumalat inimese Loojana ja inimest Jumala looduna. Inimese looduks olemises tuleb aga ka Uues Testamendis näha mitte eeskätt väidet inimese päritolu kohta, vaid eksistentsiaalset tunnetust, et Jumal ja inimene kuuluvad kokku ning et inimene on looduna täielikult oma Loojast sõltuv. Kuna kõige põhjalikumalt on inimese kui loodu suhet Jumala kui Loojaga käsitlenud Uue Testamendi autoritest Paulus, siis tugineme järgnevalt eeskätt tema seisukohtadele.

Vaid vähestel kordadel kasutab Paulus mõistet „inimene“ (kr *anthropos*) neutraalselt – et tähistada sellega ühte olendite liiki, mida saab eristada teistest liikidest, nagu seda on loomad (1Kr 15:39) või inglid (1Kr 4:9; 13:1). Enamikus kohtades viitab see sõna selgelt inimesele kui erilisele Jumala loomingule ja seega tema suhtele Loojaga.

(järgneb)

KUKED JA KANAD

1935. aasta ajalehest "Kristlik laste sõber"

Rute- ja lanaperelond.

Kuked ja kanad on maa-lastele tuntud; paljud linna-lapsed neid ei tunne. Kukk on ilus ja tore lind; kana ei ole mitte nii tark kui kukk.

Kuke suurus, kasv ja kehaehitus on mitmesugune; pea peal on tal ilus punane hari, lõua all aga lott. Nokk on kaunis jäme ning terava äärtega; silmade üle käib aga veel üks iseäraline nahk. Rind ja selg on laiad, sabas pikad kõwerad suled. Tiivad on lendamise tarwis nõrgad, keha sulgedega kaetud. Kahel jalal, mõlemil on neli küüntega warvast, millest üks on taha poole pöördud; pisut kõrgemal on kannus. Jalad on paljad ning sarwe sarnaste soomustega kaetud.

Kukk on wali sõjamees. Kõrgel kannab ta oma kroonitud pead, igale poole walgutwad tema tulised silmad, ükski kimbatus ei tule kogemata ta peale, ning ikka on ta wahwas wasta hakkama. Häda iga wõõra kukele, kes julgeks tema kanade sekka tulla, ja häda ka iga inimesele, kes tema nähes mõne tema kanadest tahaks kinni wõtta. Kõik omad mõtted mõistab ta seeläbi awalikuks teha, et mitmesugu heali ja keha moondamisi tarwitab. Pea kuuldakse teda walju healega oma kanu kutsuwad, et neile mõne terakese on leidnud; sest kõik omad saagid jagab ta nendega ära. Pea nähakse teda nurgas heinte ehk õlgede sees suure hoolega kanale pesa walmistamas. Nüüid rändab ta oma kana karjaga ees kõndides, kellele ta peameheks ja kaitsajaks on, - õuest välja põllule; aga veel ei ole sada-sammu astunud, seal kuuleb ta õlgede ehk heinte sees ühe kana kaagutamist, kes walju healega kuulutab, et ta ühe muna on munenud, - siis jala pealt käänab ta ümber, jookseb kaagutaja kanale wastu, teretab teda tiibasid raputades, teeb ka rõõmu-healt ja jookseb täiel jooksul oma karja juurde tagasi, et seal jälle ette-otsa eestwedajaks heita.

Kõige wäiksemad ilmamuutmist tunneb ta ära ja kuulutab seda oma lauluga ette. Oma lauluga kuulutab ta ka uut päewa ja käsib inimesed magamisest üles tõusta ja tööle minna. On ta mõne katuse ehk aia peale lendanud, siis lööb

ta oma tiibasid tugewasti kokku ja laulab, nagu tahaks ta ütelda: "Siin olen mina peremees; kes julgeb minule wasta panna?"

Kõige täielikumalt teeb kukk omad iludused ja uhkused awalikuks, kui ta hommiku vara, pikast magamisest üles ärkab, lakast maha tuleb ja nüüid iga kana, mis alla lendab, - rõõmuga teretades wastu wõtab. - Kukk laulab hommiku vara iga kord ühel ja selsamal ajal ning on waesetl inimestel seina-kella asemik. Ebausklik rahwas räägib, et pahad waimud iga öösel wäljas käia, ning kuke-laulu kuuldes aga ära põgeneda.

Teiseks. Kana ei ole ialgi nii tark ja ka mitte nii kawal kui kukk; aga seda, mis kana kohus, see on, - tema emarmastus on suur ja wäga tähelepanemise wäärt. Emarmastus on tema terwe mõistuse, - oma sisse üles wõtnud. Pühakiri räägib ka kana armastusest ja Jesus wõrdleb ja ütleb: "Kui mitu korda olen Mina sinu lapsed tahtnud kokku koguda, otsegu kana oma pojad tiibade alla, ja teie ei ole mitte tahtnud." (Luk 13:34)

Õdd ja päewad ei tee ta ialgi palju healt, olgu siis, kui ta muna on munenud; seesugusel wiisil annab ta seda suure kisaga terve maailmale teada, et muna on pesas. Wõtame tema munad pesast ikka ära, siis muneb ta ometi päew-päewalt edasi, lootes, et nad lõpeks siiski pesasse jätame. Oleme seda teinud ja tal on hunik koos, - siis hakkab ta hauduma.

Poegadest ei hooli kukk ühtegi, waid jätab kaswatamise ja muretsemise töö kõik kana hooleks. Sest kanal on "emarmastus", ja ta kannab oma poegade eest truuil meelel ja muretsewa siidamega täitsa hoolt. Nagu kuke walwus rahwa suus kuulus on, nõnda kana emarmastus on weel suurem! Waata, kuidas ta siblib, kuidas ta kutsub, nii hellasti kutsub, kuidas ta oma poegadele kõik terakesed ja massakad katki nokib ja nende nokakeste ette seab, kuidas ta suure hoolega nende üle walwab, nende keskel seisab, nende ümber jookseb, kuidas ta kohe neid kutsub, kui kuskilt poolt õnnetust ähwardab tulema ehk kui mõni kull kaugelt näha; see kõik näitab üles, kui suur ja wäsimata tema "emarmastus" on. Pojad tunnewad oma ema healt ka wäga hästi, nad jooksewad tema juure ja ta warjab neid oma tiibadega, ennast nende kilbiks tehes. Ka koerade ja inimeste wastu on walmis wõitlenu; ka lapsed ei tohi nende ligi minna. Kõik pojad tunnewad teda, ja ta tunneb igaiht oma poegadest. Kui mitu kana oma poegadega kõrwu jääwad ja üks kutsub, - siis jooksewad üksi tema omad pojad tema juure; kutsuwad mõlemad emad ühtlasi, kumbki teiselt poolt, - siis jooksewad pojad, kui nad segamini olid, - ruttu igaiüks oma ema juurde, ja wõõra juure nad ei lähe.

KULTUUR KODUS JA TÄNAVAL

kultuurielamusi vahendab Imbi Arro

Seekord olin kultuurielamusest kirjutama hakates üsna nõutu.

On ju taas suletud kinod, teatrid, kontserdisaalid, muuseumid. Muidugi jagub rohkelt võimalusi virtuaalselt kultuuri tarbida ja endiselt on olemas raamatud. Tunnistan aga, et tegelikult ei ole ma kuigi innukas vaatama ooperit arvutist või jalutama virtuaalselt kuraatoriga läbi näitusesaali. Ma lihtsalt ei suuda koduseinte vahel sellele keskenduda. Lugenud olen ka viimasel ajal liiga vähe.

Kirjutamise teemat otsides jäin mõtlema kultuuri mõiste üle. Ei ole see ju vaid inimeste kunstiline eneseväljendus, vaid märksa laiem ja sügavam nähtus. Rein Raud sõnastab kultuuri kui „kõike seda, mida inimesed vajavad oma maailma tähenduslikuks muutmiseks”. Definiitsioone leidub enamgi ja sel teemal kirjutatud raamatuid ei jõua eales läbi lugeda.

Kõige selle üle mõtiskledes jäi näppu märtsikuu Müürileht, kus igakuised kultuurisoovitused on oludest lähtuvalt asendatud vaimukate ja humoorikate koduste alternatiividega. Kõigepealt soovitatakse õppida õigesti vedelemist. Selle oskuse tüvitekst on teadagi I. Gontšarovi surematu romaan “Oblomov”, mis väärrib ülelugemist. Päeva heaks alguseks aga tuleks kuulata hommikul Vikerraadiost “Õnnesoove eakatele” – 10 minutit häid soove: tervist, visadust, sära silmadesse,

soojust südamesse! Fotografiska sulgemist leevendavad kodused fotoalbumid, mida on iseäranis tore vaadata koos kuraatori aset täitva eakama sugulasega. Aknakardinat kergitades aga avastame end lausa teatrist! Eriti veab neil, kelle kodu elavama tegevusega tänava ääres. Vahvaid soovitusi leidis lehes teisigi.

Omalt poolt lisan soovitusi teha jalutuskäike kodulinna tänavail. Võiks ette võtta ühe kindla piirkonna läbikäimise: kindlasti leiab paljutki, mida pole varem märganud. Eneseteostuseks saab teha moblaga pilte, intellektuaalse harjutusena otsida ja lugeda aja- ja kultuuriloolist selle piirkonna kohta. Rääkimata kasust füüsilise vormi hoidmisele. Mina ise käisin mõni päev enne kõige sulgemist avastamas Bekkeri asumit. Leidsin sealt põneva vanakraamipoe (ostsin mitu retrovinüüli), ägeda pagarikoja kohvikuga ja üldse huvitava keskkonna.

Kes ütleb, et see kõik ei ole kultuur? Või et sellest ei saa elamust?

TÄNU- JA EESTPALVED

Kristus ütleb: „Ära karda! Mina olen Esimene ja Viimne ja Elav. Ma olin surnud, ning ennäe, ma elan igavesest ajast igavesti ning minu käes on surma ja surmavalla võtmed.” Ilm 1:18

EESTPALVED

Armas Issand! Usaldame oma elu, lähedaste, kõigi koguduseliikmete elu Sinu kättesse. Juhata Sina meid läbi kannatuste teekonna ülestõusmise valguse poole, et me saaksime seda tunda koguduse keskel ja kõiges, mida ette võtame.

Palume meie sõpruskoguduste eest. Palume õnnistust Maarja-Magdaleenasse ning kõigisse kogudustesse väljaspool Eestit.

Toome eestpalves Sinu ette raskesti haiged, meditsiinitöötajad ja nende perekonnad. Abista neid Sina sel raskel ajal! Palume lohutust inimestele, kes on kaotanud oma armsad.

Eriliselt anname Sinu kättesse meie pered, lapsed ja noored, kes on koduõppel. Aita neil selle keerulise olukorraga toime tulla!

TÄNUPALVED

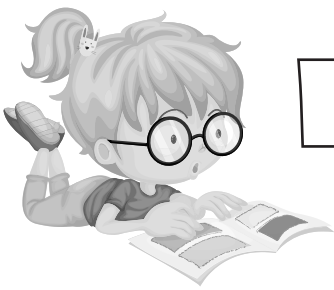
Armas Jumal! Tänu sulle iga päeva eest, ka nende päevade eest, kus meel rahutu ja võitleme kahtluste ja hirmuga, teadmatusega, mida toovad järgneva päevad.

Tänu Sulle, et Sina oled alati oma armastusega meie juures, ka siis, kui meie usk on nõrk ja lootus kõikuma hakkab!

PALVE

Kõigeväeline Jumal! Sina oled oma Poja surnuist üles äratanud ning seadnud Ta elu ja surma Issandaks. Ava meie süda ja juhi meid oma evangeeliumi kaudu uskmatusest päästva ning vabastava usu juurde! Aita meil võita kahtlused, isekus ja hoolimatus, et me võiksime kogu oma eluga tunnistada ülestõusnud Jeesust Kristust!

PS! Kui koged, et Jumal on su palvetele vastanud, siis kirjuta meile, mille eest oled Issandale tänulik. Jagades oma TÄNUPALVEID teistega siin ajalehes, saavad paljud julgustatud. Samuti võid julgelt saata ajalehetoimkonnale oma EESTPALVESOOVE, et ka teised koguduse liikmed saaksid sinu eest palvetada.

KUNINGANNA ESTER

Ester on üks kahest naisest, kellel on Piiblis omanimeline raamat. Ta oli juudi soost, kuid **Paabelisse** vangi viidud. Tema juudi nimi oli **Hadassas** ja teda kasvas tema onu **Mordokai** ning nad pidasid oma juudi kombeid ka võõral maal.

Estri nime sai ta siis, kui abiellus kuningas Ahasverosega ning sai kuningannaks. Ester ei öelnud kuningale, et ta on juudi soost.

Ahasveros nimetas kojaülemaks mehe nimega **Haaman**. Kuna Mordokai keeldus tema ees kummardamast, plaanis Haaman kõiki juute Paabelis tappa. Kuningas andis selleks loa.

Kõik juudid, kes seda otsust kuulsid, paastusid. Kui kuninganna Ester sellest kuulis, paastus ka tema kolm päeva ja ööd.

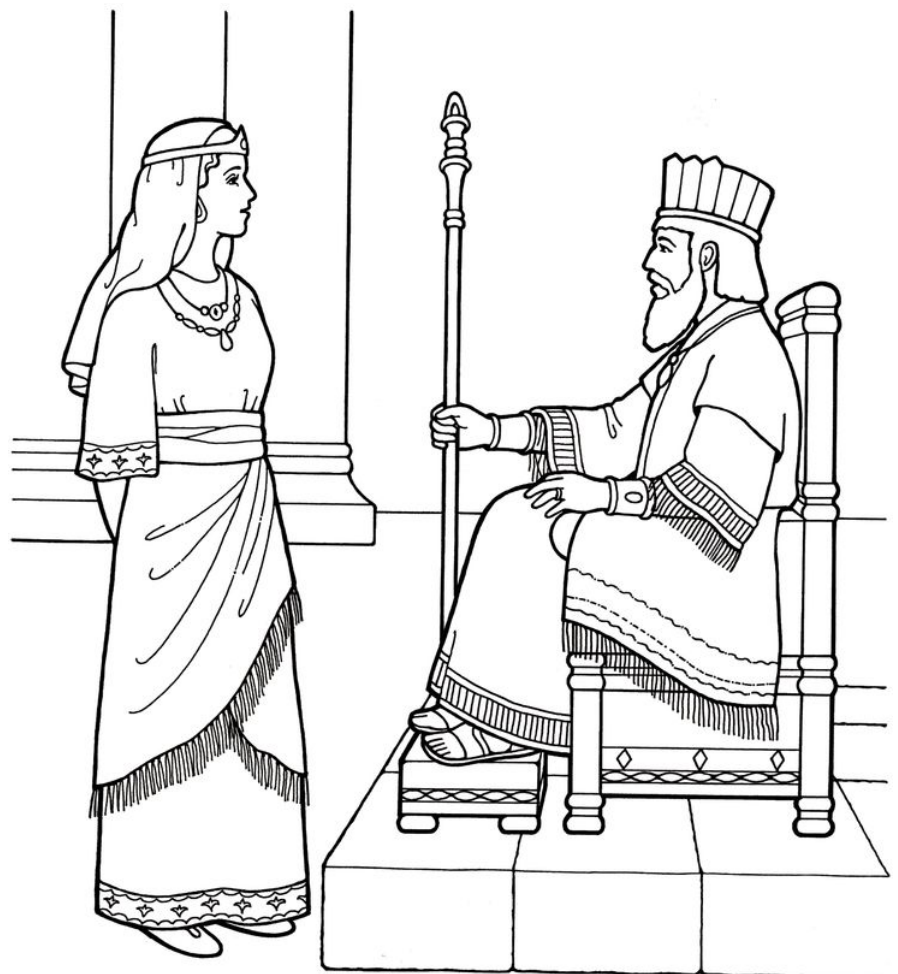
Kuninganna ei tohtinud sel ajal ilma kutsumata kuninga ette ilmuda. Ester oli aga vapper ning läks ikka ning leidis armu kuninga ees. Ester kutsus kuninga ja Haamani enda juurde peole. Ahasveros lubas täita Estri kõik soovid ja Ester palus, et talle ja tema rahvale antaks armu ja et neid ei hukataks. Siis sai kuningas teada Estri päritolu ja Haamani kurja plaani. Kuningas tühistas juutide tapmise plaani ning austas Mordokaid, kes oli kunagi varem päästnud kuninga inimeste eest, kes plaanisid teda tappa.

Nende sündmuste meenutamiseks tähistavad juudid tänase päevani püha nimega **puurim**.

Estri raamat on huvitav selle poolest, et siin ei räägi Jumal inimestega. Kuid Jumal oli seadnud Estri sellisesse positsiooni, kus ta pidi olema julge ja tark, et oma rahvast päästa. Alguses ta ei tahtnud isegi kuningaga abielluda, kuid see oli tema saatus ja ta võttis selle omaks.

MÕISTATUS: Mille saavutasid juudid pärast kuningas Ahasverose sekkumist Haamani plaanidesse? Lahenduse saad, kui murrad lahti salakoodi! Lahendussõna leidmiseks tuleb leida rasvaselt trükitud sõnade esitähed järgi õige sõna ning number näitab, mitmes täht samas sõnas annab vastusesse tähe. Vihjeks anname esimese tähe lahenduse käigu juba ette: A5 on sõnast Ahasveros viies täht ehk V.

A5, H4, P4, M7, H3, P2, E2

Värvipilt: <http://getdrawings.com/get-coloring-pages#esther-bible-coloring-pages-30.jpg>

KUUKAVA APRILL 2021

KOGUDUSES TOIMUB:

Kirik avatud palveks (kuni piirangute lõpuni):
Suurel neljapäeval (01.04) kell 18,
suurel reedel (02.04) kell 12,
pühapäeviti kell 13 ja 15.

Õnnitleme
sünnipäeval!

02.04 Evely Rohtoja
02.04 Aivar Liivi
04.04 Ester Lepik
04.04 Peeter Vardja
05.04 Marcus Väinsalu
09.04 Georg-Robin Kredemann
23.04 Carmen Alliste

KOGUDUSE JUHTORGANITE VALIMISED 2021

Iga nelja aasta tagant valitakse koguduse nõukogu ja juhatus.
Järgmised valimised toimuvad **11.-18. aprillini 2021**.

Valida saab nimetatud ajavahemikul:

- peale pühapäevaseid jumalateenistusi,
- nädala sees koguduses,
- tellides omale valimisedeli ja -kasti koju.

Valida saavad kõik koguduse **täieõiguslikud liikmed**
ehk täiskasvanud, kes on tasunud oma eelmise aasta
liikmeannetuse ja käinud armulaual. **Häälte lugemine**
toimub 18. aprillil 2021 peale jumalateenistust.

KANDIDAADID (LOE TUTVUSTUSI LÄHEMALT MÄRTSIKU AJALEHEST):

✚ IMBI ARRO	✚ KAIMO KLEMENT
✚ MARIS KULDKEPP	✚ MARILIN PÄRNA
✚ ANDRUS RIPS	✚ ELINA RÄTSEP
✚ AIVAR SUUR	✚ AULI TOHV
✚ JAANA MARIA UNGA	✚ VELDA VEIA

Kallis Taevane Isa,
juhi meid, et me mõistaksime
Jeesuse ülestõusmise saladust
ja võiksime
selles väes
elada.
Aamen.

Graafika: freepik.com

VAIMULIKE KÕNETUNNID KOKKULEPPEL:

TIINA KLEMENT – koguduse õpetaja; e-post: tiina.klement@hotmail.com; tel: 5373 0718
JAAN LAHE – koguduse abiõpetaja, teoloogiadoktor; e-post: usundiurija@gmail.com; tel: 516 7724
ÜLLE REIMANN – koguduse diakon; e-post: mustamae.kogudus@gmail.com; tel: 5664 6029
IMBI ARRO – diakon emeeritus; e-post: imbiarro@gmail.com; tel: 551 7970
Lastetöö juhendaja **Maris Kuldkepp** – e-post: kepamaris@hotmail.com; tel: 5672 6863
Kantor ja Misjonikoori juhataja **Maarja Vardja** – e-post: maarjavardja@gmail.com

(Liikme)annetused:

Annetuse saaja: EELK Mustamäe Maarja Magdaleena kogudus
Luminor pank, konto: EE311700017002962090 või LHV pank, konto: EE757700771000677814
Luminor pank, konto: EE241700017003221206 (**Mustamäele kiriku ehitamise heaks**)

Koduleht: www.mmmk.ee

E-post: Mustamae@eelk.ee ja mustamae.kogudus@gmail.com

Koguduse aadress: Kiili 9, Tallinn 13423

Magda Misjonipood: A. H. Tammsaare tee 89, II korrus; avatud E-R 10-18, L 11-15, P suletud.
e-post: magdapood@gmail.com; tel: 600 2222; Facebook.com/magdapood

Ajalehe toimkond: kujundaja **Jaana Maria Unga**, keeleteimetaja **Auli Tohv**